0120| ΖΗΤΑ ΑΓΑΠΗ, Σ’ ΑΥΤΗΝ ΠΑΛΛΕΤΑΙ Ο ΕΑΥΤΟΣ ΣΟΥ

2001 Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ · https://docs.theosis.work/db/chapters/2020/0120-ζητα-αγαπη-σ-αυτην-παλλεται-ο-εαυτο/

Αγαπημένε Μου Άνθρωπε, τι θέμα να σου αναπτύξω, ώστε να σε πλησιάσω τόσο πολύ, ώστε ν’ αναδυθεί από εντός σου όλη η Θεία Τελειότητα που υπάρχει, η Τελειότητα του Εαυτού Θεού, του Ανθρώπου Αγάπη και του Ανθρώπου Φως; Με ποιο τρόπο να σε δονήσω, Άνθρωπε, όταν η ανακύκλωση των δονήσεων συνεχώς σε πάλλει κι όμως εσύ επιμένεις να βρίσκεσαι στα ίδια σημεία, εγκλωβισμένος μέσα σε καταστάσεις πλάνης, σε καταστάσεις αναλήθειας, σε καταστάσεις ανθρώπινης νοητικής και συναισθηματικής διεργασίας;

Αγαπημένε Μου, ελευθέρωσε το «Είναι» σου, για να φανερωθεί από εντός σου η Απειρότητά Μου, η Απειρότητά Μας, που είναι Μία. Εγκόλπωσε εντός σου τα λόγια Μου, τα λόγια του Λόγου Χριστού. Κάνε τα ένα με την υπόστασή σου, **Μία Πύρινη πραγματικότητα,** που να διαχέεται όλες τις ώρες από εντός σου και να σε κατακλύζει και να πλημμυρίζει το περιβάλλον σου από τις υποστάσεις που βρίσκονται γύρω σου. Κάνε Μια Πύρινη πραγματικότητα την υπόστασή σου, **φανέρωσέ την φλεγόμενη μέσα στις Θείες Αρμονίες των Κόσμων. Φανέρωσε το καταύγασμα Αγάπης και Απειρότητας, για να δώσει τέλειους καρπούς, τέλεια δείγματα της Άπειρης και Ανιδιοτελούς Αγάπης, που διαχέεται από Μένα, τον Ένα και Μοναδικό Λόγο.**

Καλώ το «είναι» σου ν’ ακολουθήσει την πορεία της επιστροφής, με εμπράγματη και ενσυνείδητη γνώση αυτής της πορείας. Καλώ το «είναι» σου ν’ ακολουθήσει την πορεία της μετουσίωσης σε Απερινόητη Αγάπη των Κόσμων. Καλώ το «είναι» σου ν’ ακολουθήσει την πορεία της Προσφοράς και να δώσει κάθε στοιχείο του, για τον αναβιβασμό του Ανθρώπου Ολότητα, για την Ένωση του Ανθρώπου - Ολότητα με τον Ένα και Μοναδικό Λόγο, για την ύπαρξη και συνταύτιση του Ανθρώπου με τον Λόγο - Θεό - Χριστό, ώστε η Δημιουργία ολόκληρη να επανέλθει στη σωστή ισορροπημένη εκδήλωση της Υπερτέλειας Αρμονίας και Ισορροπίας.

Αδελφέ Μου, καταστάσεις που σου συμβαίνουν στη γήινη διαδρομή σου, σε οδηγούν ν’

αναρωτιέσαι, για ποιο λόγο περνάς από θλίψεις, για ποιο λόγο περνάς από δυσαρμονικές καταστάσεις, για ποιο λόγο αναγκάζεσαι να έρχεσαι σ’ έντονες συγκρούσεις με τον Εαυτό σου και να πιέζεις τμήματα αυτού και να βρίσκεσαι σε αντιμαχία με το «είναι» σου. Αναρωτήσου καλύτερα τι σε περιμένει, ποιος είναι ο προορισμός σου, ποιος είναι ο φωτεινός σου στόχος και τότε θα καταλάβεις, ότι όλες αυτές οι καταστάσεις, που με διάφορες ονομασίες εκφράζεις μέσα από το λόγο σου, δεν είναι τίποτε άλλο παρά οι ωθήσεις, **τα ερεθίσματα, που σε οδηγούν σταδιακά στη συνειδητοποίηση της Αλήθειας** και εδραιώνουν την υπόστασή σου σε σταθερές βάσεις. Σου διανοίγουν τους ορίζοντες της σκέψης, τους ορίζοντες της καρδιάς και τους ορίζοντες της υπόστασής σου, ενώ ταυτόχρονα αυτούς τους νέους ανοικτούς ορίζοντες τους εγκαθιδρύουν μέσα σου σαν συνειδησιακή κατάσταση, σαν κατάσταση απόλυτης εδραίωσης και πίστης προς αυτό το βήμα της πορείας της επιστροφής σου.

Ζητάς ιδιαίτερους τρόπους διδαχής και νομίζεις ότι ένας τρόπος θα σου ταίριαζε καλύτερα από κάποιον άλλον. **Γνωρίζεις την άβυσσο της υπόστασής σου Άνθρωπε;** Γνωρίζεις τις τάσεις που υπάρχουν εντός σου, χωρίς ακόμα να έχουν ενεργοποιηθεί; Γνωρίζεις τα καλύμματα της πλάνης που φοράς; Γνωρίζεις την αναλήθεια που σε περιβάλλει ή τις σκιές, που καλύπτουν τη φωταυγή σου ύπαρξη; Αν όλα αυτά δεν τα γνωρίζεις και δεν τα γνωρίσεις, με ποιο τρόπο καταμετράς και οριοθετείς τη διδαχή σου; Με ποιο τρόπο διαγράφεις εσύ την πορεία με την οποία πρέπει να διδαχθείς, η οποία είναι απαραίτητη για να σε αναβιβάσει σε στάδια Φωτός, σε στάδια Τελειότητας; Ποιο είναι το στοιχείο που σου επιβεβαιώνει ότι αυτός ο δρόμος, που εσύ διαλέγεις, δεν είναι στασιμότητα, δεν είναι διαιώνιση μιας ανακύκλωσης μέσα στην πλάνη, δεν είναι επαναλαμβανόμενες καταστάσεις με διαφορετικές μορφές, που σε ενδύουν συνεχώς με περισσότερη αναλήθεια και πλάνη;

Αγαπημένε Μου, ο μόνος Οδηγός, **ο μόνος σωστός Καθοδηγητής του «Είναι» σου, Είμαι Εγώ, ο Ένας και Μοναδικός Λόγος,** που γνωρίζω και κατέχω την υπόστασή σου σε κάθε της τμήμα, σε κάθε της εκδήλωση μέσα στους αιώνες. Που γνωρίζω και κατέχω τις δυνατότητές σου σε όλα τα σημεία της Ύπαρξης και μπορώ να σε κατευθύνω, ώστε ν’ αναδείξεις την κατάλληλη στιγμή, την κατάλληλη Θεία Ιδιότητα, που εντός σου εγκλείεις και να τη φανερώσεις στο απαύγασμα της Δόξας του Ανθρώπου Θεού και να ενεργοποιήσεις μ’ αυτή τη Θεία Ιδιότητα υποστάσεις γύρω σου, γιατί δε θα είναι μεμονωμένη, δε θα είναι αποκομμένη απ’ την Ολότητά Μου, αλλά θα βρίσκεται ενωμένη με τα πάντα, σε Απόλυτη Ισορροπία, σε Απόλυτη Ενότητα, με την Αρμονία του Λόγου Θεού και με την Αρμονία των Κόσμων.

Εγώ Είμαι Αυτός που σου διανοίγω τους αγωγούς ροής της Ενέργειας, τους καθαρίζω, διαλύω και μετουσιώνω τα προσχώματα που έχεις θέσει, για να φανεί η ροή της Ενέργειας έντονη και ισχυρή και να σε κατακλύσει ολόκληρο, ώστε να μετουσιώσεις το «είναι» σου και να προσφέρεις το μετουσιωμένο αυτό «είναι» στα πάντα, σε κάθε υπόσταση Αδελφού Ανθρώπου, Εαυτού Ανθρώπου. **Μάθε να αιτείς σωστά, μάθε να αιτείς και να δέεσαι,** όχι επηρεαζόμενος από τις συναισθηματικές σου καταστάσεις, όχι αφηνόμενος στις οποιεσδήποτε συγκυρίες, όχι κατευθυνόμενος από τις ανάγκες της χρονικής στιγμής ή των συγκρούσεων, που αντιμετωπίζεις γύρω σου, **αλλά από την Πνευματική βαθύτερη Σκοπιμότητα,** που πρέπει να αναφανεί, την οποία πρέπει να αναδείξεις και να καλύψεις με Φως και Αγάπη. Μάθε να αιτείς σαν Πνευματική Οντότητα, που επιθυμεί διακαώς να επανέλθει στον Πατέρα της και να ενωθεί μαζί Του άρρηκτα σ’ όλα τα σημεία, χωρίς εμπόδια ή περιορισμούς.

Μόνο μ’ αυτό τον τρόπο θα μπορέσεις να εξυψωθείς στα στάδια εκείνα, που θα σε οδηγήσουν στην εκδήλωση του Λόγου από εντός σου με Δύναμη και Ισχύ απερίγραπτη, με Πύρινη Ροή Αναλλοίωτη των Θείων κυματισμών, που θα εκπέμπονται από εντός σου. Μόνο αν μπορείς να ανέρχεσαι πάνω από τις καταστάσεις, πάνω απ’ τα συγκρουόμενα συναισθήματα ή πάθη σου, πάνω από τη σύγχυση του νου σου ή τη σύγχυση της καρδιάς σου ή τη σύγχυση της υπόστασής σου και να διαβλέπεις με πνευματική διάκριση τις σωστές επιλογές, θα μπορέσεις να προχωρήσεις ενσυνείδητος Χριστοφόρος Άνθρωπος, εμφανίζοντας τη Θεότητα με επίγνωση και υπευθυνότητα. Μόνο αν καταφέρεις, Αδελφέ Μου, να βρίσκεσαι μέσα στα πράγματα, αλλά και πάνω απ’ αυτά, ενώνοντας και βαπτίζοντας τα πάντα μέσα στην Αρμονία, θα μπορέσεις να εκδηλώσεις Εμένα, τον Εαυτό σου, τον Ενωμένο Εαυτό Αγάπη, με Ροή, με Προσφορά, χωρίς τίποτα να παρεμβάλλεται ανάμεσα σ’ εσένα και στην εκδήλωση της Αέναης Δημιουργικής Ανακύκλωσης, που διοχετεύει τη Ζωή μέσα στα πάντα.

Ζήτα Αγάπη. Μέσα σ’ αυτή τη λέξη - κλειδί πάλλονται οι συγχορδίες, οι μελωδίες, οι τελειότητες όλων των Κόσμων, όλων των Άπειρων σημείων της Θεότητας. Μέσα σ’ αυτή τη λέξη πάλλεται ο Εαυτός σου, ο Εαυτός Θεός, που αναμένει το ξύπνημά του, που αναμένει τη φανέρωσή του μέσα από τις μορφές σου. Μέσα σ’ αυτή τη λέξη πάλλομαι και πάλλεσαι. **Είμαι η Αγάπη και Είμαι και το δονητικό άκουσμα της λέξης,** που δύναται, όταν προφέρεται σωστά, μέσα από τον παλμό του «είναι» του Χριστοφόρου Ανθρώπου, να τον μετουσιώσει και να τον ταυτίσει άμεσα με την Άπειρη Υπόσταση του Λόγου. Μη διστάζεις να χρησιμοποιείς τη λέξη Αγάπη. **Μη διστάζεις να την επαναλαμβάνεις όπου κι αν βρίσκεσαι,**

έστω κι αν είναι ένα απλό ψιθύρισμα των χειλιών, ένας φθόγγος που σχηματίζεται και προκαλεί ήχους, χωρίς να συμμετέχει η καρδιά σου. Επαναλάμβανέ την, μέσα σου κι έξω σου, ημέρα και νύχτα, όλη τη διάρκεια του εικοσιτετραώρου, μέχρι να καταστήσεις αυτή τη λέξη **συνεχή** μέσα στο νου σου, μέσα στην καρδιά σου, μέσα στην υπόστασή σου. Μέχρι να σου γίνει **- βίωμα και συνείδηση** η κάθε μεμονωμένη της έκφραση, μα κι η συνολική της έκφραση και τότε θα μπορέσεις σταδιακά να νιώσεις και τον παλμό της καρδιάς, τον παλμό του νου και τον παλμό της υπόστασης **να συντονίζονται στη Μία κραδασμική δόνηση Ενότητα - Αγάπη** και να διαμοιράζουν Αρμονίες σε κάθε υπόσταση και να διαμοιράζουν από το «Είναι» στο «Είναι» **την Τελειότητα της ανιδιοτελούς Αγάπης, που δεν αναλώνεται, αλλά παρέχεται ολόκληρη, χωρίς να μοιράζεται,** χωρίς να διαιρείται, γιατί η Αγάπη προσφέρεται μόνο σαν ολότητα και όχι σαν διαχωρισμένο τμήμα, όχι σαν μέρος του όλου, γιατί σαν μέρος του όλου δεν αναγνωρίζει τον Εαυτό της, δεν καταξιώνει τον Εαυτό της, **δεν εκπροσωπεί τον Εαυτό της.**

Επαναλάμβανε τη λέξη αυτή, για να γίνεις όχι η λέξη αλλά η Δόνηση, που διέπει τα πάντα, **η Δόνηση που Είμαι,** η Δόνηση που μέσα σου υπάρχει κι αναμένει τη δική σου επιλογή, τη δική σου ενεργοποίηση, για να ξεκινήσει και να πηγάσει από εντός σου ως Αέναη Πύρινη Ροή, ως Ροή Ανυπέρβλητων Κόσμων και να καλύψει τα πάντα, για να τα οδηγήσει στην εκπλήρωση του Τέλειου, στην πραγμάτωση του Άπειρου, στην εφαρμογή του Παντόχρονου.

Ύψωνε τα χέρια σου, Άνθρωπέ Μου, ύψωνε τα χέρια σου Εαυτέ Μου, και ζήτα να νιώσεις την Τέλεια Δόνηση της Αγάπης και ζήτα να νιώσεις τον Εαυτό σου το διαμοιρασμένο να ενώνεται μέσα σ’ αυτή τη λέξη, μέσα στο άκουσμά της, μέσα στη δόνησή της, μέσα στην Υπερούσια Ουσία της, να ενώνεται **σαν μόρια του Όλου και σαν Ολότητα** και να αγκαλιάζει και να αγκαλιάζεται μέσα στα πάντα. Ν’ αφομοιώνει κάθε Εαυτό Άνθρωπο και να αφομοιώνεται από κάθε Εαυτό Άνθρωπο και μαζί ν’ αφομοιώνεται με την Υπερούσια Ουσία του Θεού, γιατί ο Εαυτός Άνθρωπος δε διαφέρει από το Θεό, από την Ουσία Του, από την Αγάπη Του. Μάθε να υψώνεις τα χέρια, όχι τα χέρια όμως της μορφής σου της εξωτερικής, **αλλά τα χέρια του «Είναι» σου,** τα χέρια της υπόστασής σου και ν’ αγκαλιάζεις το Άπειρο και να δίνεις στο Άπειρο μ’ αυτά τα χέρια το «είναι» σου, σαν προσφορά Αγάπης, σαν Προσφορά Ελέους και Συγνώμης. Μάθε να κάνεις την υπόστασή σου Μία Άπλετη Αγκαλιά, που να χωράει τα πάντα, για να τα μετουσιώσει και να τα ενώσει.

Ζήτα από μένα, που εκπροσωπώ την Τελειότητα των Κόσμων, που Είμαι η Τελειότητα των

Κόσμων, να σε βοηθήσω στην πορεία σου αυτή και να ‘σαι σίγουρος Εαυτέ Μου, ότι θα λάβεις, **γιατί όταν ο Εαυτός Μου αιτεί, λαμβάνει.** Όταν η Αγάπη ζητά, δέχεται. Όταν η Προσφορά επιθυμεί να δώσει ρέει, ανεμπόδιστα, ρέει, δίνοντας Ζωή και Πνοή. Όταν η Ύπαρξη επιθυμεί να φανερωθεί, διασκορπίζει τους λαμπερούς κυματισμούς της μέσα στα πάντα. Μη σταματήσεις από τίποτα τη δόνηση του «Είναι» σου, αλλά ελευθέρωνε συνέχεια αυτή τη δόνηση και επέκτεινέ την και διεύρυνέ την μέσα στα πάντα. Μη σε σταματήσει φόβος ή απόσταση, που θα τολμήσεις να θέσεις ανάμεσα σε Μένα και σε σένα. Καταγκρέμισε τις αποστάσεις, κάλυψε τα κενά κι εκδηλώσου, Δόνηση Αέναη, για ν’ αγκαλιάσεις τα πάντα, Δόνηση Φωτός, για να γίνεις τα πάντα.

Άνθρωπέ Μου, Εαυτέ Μου, Ζωή της Ζωής Μου, και Ουσία της Ουσίας Μου, εμφανίζομαι μέσα από σένα. Ζητώ από σένα την εμφάνισή Μου με χιλιάδες παλμούς Αρμονίας, με Άπειρους κυματισμούς Τελειότητας, που υπάρχουν εντός σου εγκλωβισμένοι μέσα στα στενά όρια των περιορισμών και της ύλης. Κι όμως παρ’ όλους τους περιορισμούς πάλλονται, δονούνται οι κυματισμοί της Τελειότητας. **Είναι ο Κεντρικός Πυρήνας της Ζωής,** που σου δίνει τη δύναμη να διαβιώνεις μέσα στην ύλη, που σου δίνει τη δύναμη να αντιπαρέρχεσαι τις δυσκολίες, που σου δίνει τη δύναμη να αναπνέεις και να ζεις. Είναι ο ίδιος ο Πυρήνας της Ζωής, που σου δίνει το δικαίωμα να περπατάς με τη μορφή που φέρεις, μα σου δίνει και την υποχρέωση και το δικαίωμα να αναχθείς στα ύψη της Θεότητας και να καταστείς η Άπειρη Θεότητα Φως σε πλήρη εκδήλωση, σε πλήρη Ένωση.

Μορφώνω την Υπόστασή Μου την Άπειρη σαν Μια Απέραντη Πάλλουσα Αγκαλιά, σαν Ένα Απέραντο Πάλλοντα Φωταυγή Ήλιο, που σε αγκαλιάζει και σε απορροφά και σε αφομοιώνει, που διαχέει ακτίνες Απειρότητας, παλμούς Τελειότητας, Αρμονίες ήχων και σε κάνει Ένα, Ένα μ’ Εμένα, Ένα μ’ Εσένα, Ένα με τον Εαυτό, που εκδηλώνεται στους Άπειρους Κόσμους. Κάνω την Υπόστασή Μου την ώρα αυτή Ολόκληρη Μία Ευλογία, Μια Ευλογία εμπράγματη, που φανερώνεται σαν Δόνηση και σε πάλλει κι εγκολπώνεται εντός σου, για να σε καταστήσει όμοια Ευλογία, Ευλογία Φωτός και Τελειότητας.

Παρέχω το «Είναι» Μου στον Εαυτό Μου, και την Αγάπη Μου στην Αγάπη Μου και απελευθερώνω τον Πυρήνα Ζωής, που υπάρχει εντός σου. Απελευθερώνω τους κυματισμούς αυτού του Πυρήνα να διαχυθούν στην υπόστασή σου τη μεμονωμένη κατ’ αρχήν και ύστερα να διασπάσουν τα όρια της απομόνωσής σου και να διαχυθούν στα πάντα.

Ω Αγάπη, Ω Φως, Ω Τελειότητα, **αναδείξου μέσα από τον Εαυτό σου,** φανέρωσε το «Είναι» σου. Ω Γαλήνη Υπερκόσμια, **διαμοίρασε τους παλμούς τους Αέναους της Ομορφιάς σου και κάλυψε τα πάντα.** Ω Εαυτέ Μου Λόγε φανερώσου. Η Ευλογία Μου, η Ευλογία Σου, η Ενωμένη Ευλογία της Θεότητας, αναδεικνύει και ωθεί τη φανέρωσή σου και ενοποιεί τις μορφές σου **στο Εν, στο Αστάθμητο, στο Άμορφο, στο Πανταχού της Μορφής του Λόγου.**